

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม ครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา
ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2552-30
กันยายน 2552 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูในจังหวัดมหาสารคามทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิง
คุณภาพโดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 – 25 ตุลาคม 2552 โดยมีรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการดำเนินการในระยะที่ 2
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 2
5. การปรับปรุงรูปแบบการพัฒนา

ระยะที่ 3 การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียน
การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้ระยะเวลา
ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 – วันที่ 19 มีนาคม 2553 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มทดลอง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การดำเนินการวิจัย
7. การประเมินผลรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียน

การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

8. กระบวนการวิจัยเรื่องการสร้างรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การวิจัยระยะที่ 1 ตั้งแต่ วันที่ 1 กรกฎาคม 2552 – วันที่ 30 กันยายน 2552

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูที่ทำการสอนในจังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 3 เขต พื้นที่การศึกษา จำนวน 7,926 คน (บัญชีอัตรากำลังข้าราชการครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคามเขต 1 : 1-7) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 1 จำนวนครูผู้สอนที่แยกตามเขตพื้นที่การศึกษา

ที่	เขตพื้นที่การศึกษา	จำนวนครูผู้สอน
1	เขตพื้นที่การศึกษา เขต 1	2,091
2	เขตพื้นที่การศึกษา เขต 2	2,872
3	เขตพื้นที่การศึกษา เขต 3	1,963
	รวม	7,926

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ จะเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษาที่ได้มาโดยวิธีการดังนี้

1.2.1 การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนครูทั้งหมด 7,926 คน โดยใช้สูตรการคำนวณ ของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 727) ดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
N = จำนวนประชากร
e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ในที่นี้กำหนดไว้ที่ .05 แทนค่า

ในสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{7,926}{1 + (7,926(0.05)^2)}$$

$$= 380.78$$

จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการ ใช้สูตรทาโร ยามาเน่ ดังกล่าว ได้จำนวนตัวอย่างประมาณ 380.78 ตัวอย่าง และเพื่อให้เป็นจำนวนเต็มผู้วิจัยได้ปัดเศษออกเนื่องจากเกิน 0.5 จึงกำหนดเป็นจำนวนหน่วยตัวอย่าง 381 เพื่อให้การกระจายข้อมูลตามเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา} = \frac{\text{ครูที่สอน ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา} \times 381}{7,926}$$

ตารางที่ 2 จำนวนตัวอย่างแยกตามเขตพื้นที่การศึกษา

ที่	เขตพื้นที่การศึกษา	จำนวนครูผู้สอน	จำนวนตัวอย่าง
1	เขตพื้นที่การศึกษาเขต 1	2,091	125
2	เขตพื้นที่การศึกษาเขต 2	2,872	164
3	เขตพื้นที่การศึกษาเขต 3	1,963	103
	รวม	7,926	381

1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยผู้วิจัยได้นำรายชื่อครูผู้สอนในแต่ละเขตพื้นที่ศึกษามาจัดทำสลาก แล้วทำ

การจับสลากรายชื่อครูกลุ่มตัวอย่างจนครบจำนวนที่ต้องการ คือเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 125 คน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 จำนวน 164 คน และเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 3 จำนวน 103 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 381 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1. ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริม

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ

2.1.1 ปัจจัยด้านการพัฒนาครู ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่

1) การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนา 2) ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง ทั้งด้านความรู้ ทักษะและเทคโนโลยี 3) ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรม และทำวิจัยในชั้นเรียน 4) จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาบุคลากร และ 5) การจัดสวัสดิการ เครือข่ายการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาครู

2.1.2 ปัจจัยด้านเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งได้แก่

ความรู้สึกในลักษณะทางบวก หรือทางลบ

2.1.3 ปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของครู ประกอบด้วย การใช้ความรู้

ความสามารถ การบรรลุผลสำเร็จ ความก้าวหน้า การได้รับการยอมรับ ผลประโยชน์เกื้อกูล ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และการปกครองบังคับบัญชา

2.1.4 ปัจจัยด้านการสนับสนุนการทำงานของครู ประกอบด้วย

การจัดทำข้อมูลข่าวสารเอกสารวิชาการของโรงเรียน การสนับสนุนทรัพยากร และเทคโนโลยี การศึกษา ความสามัคคีในหมู่คณะ ความร่วมมือขององค์กรในชุมชน

2.1.5 ปัจจัยด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพครู ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับ

หลักสูตร ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ความรู้ความสามารถในการทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจนการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ และ

ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.2 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ คือ

2.2.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญ

2.2.2 ครูมีพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ถูกต้อง

2.2.3 สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่าง

2.2.4 ครูมีความพึงพอใจในการทำงานของครู

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะที่ 1

3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ศึกษาในครั้งนี้ ภายใต้การควบคุมดูแลและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีทั้งหมด 6 ฉบับ ดังนี้

- 1) แบบวัดการพัฒนาครู
- 2) แบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3) แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู
- 4) แบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครู
- 5) แบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพครู
- 6) แบบสอบถามพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ

3.1.2 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ สอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวัดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสอบถามแบบวัดของปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านการพัฒนาครู
2. ปัจจัยด้านเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของครู
4. ปัจจัยด้านการสนับสนุนการทำงานของครู
5. ปัจจัยด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพครู

3.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ประกอบด้วย

- 1) กล้องถ่ายวิดีโอ
- 2) เทปบันทึกเสียง
- 3) กระดาษ

4) ปากกาเคมี

5) แบบประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาครู

3.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 ประกอบด้วย

1) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญ

2) แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญของครูผู้สอน โดยนักเรียน

3) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4) แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญของครูผู้สอน โดยครูวิชาการ โรงเรียน

5) แบบประเมินความพึงพอใจในการทำงานของครู

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

4.1 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้
ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

4.1.1 แบบวัดการพัฒนาครู เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอน
การสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดการพัฒนาครูอย่างถูกต้อง

2) สร้างแบบวัดการพัฒนาครู โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปร
ในแบบวัดการพัฒนาครูมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ที่มีข้อความสอดคล้องกับตัวแปร
ทั้ง 5 ตัวแปร 1) ด้านการส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการประชุมอบรมสัมมนา 2) ด้านการส่งเสริมให้
ครูพัฒนาตนเองให้มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ 3) ด้านการส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียน
การสอนสร้างนวัตกรรมและการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ด้านโรงเรียนส่งเสริมพัฒนาบุคลากรใน
โรงเรียน 5) ด้านการจัดสวัสดิการเครือข่ายการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาครู ซึ่งมีเกณฑ์คะแนน
ดังนี้

ปฏิบัติ 5 ครั้งขึ้นไป ได้ 5 คะแนน

ปฏิบัติ 4 ครั้งขึ้นไป ได้ 4 คะแนน

ปฏิบัติ 3 ครั้งขึ้นไป ได้ 3 คะแนน

ปฏิบัติ 2 ครั้งขึ้นไป ได้ 2 คะแนน

ปฏิบัติ 1 ครั้งขึ้นไป ได้ 1 คะแนน

3) นำแบบวัดการพัฒนาครูเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4) นำแบบวัดการพัฒนาครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ
หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของ
แบบสอบถามแต่ละข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่

4.1) ดร. ภูมิ ต บุญทองเถิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูก
ต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.2) ดร.ธีระวัฒน์ เข็มแสง กศ.ค. (การบริหารและพัฒนา
การศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบ
ความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.3) ดร.ไพศาล วรรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูก
ต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.4) ดร. สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะ
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและ
ภาษา

4.5) รศ.ดร.สมทรง สุพานิช Ph.D. (Mathematics Education)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC
(เพชฌุ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) ระหว่าง 0.64 – 1.00

6) นำแบบวัดการพัฒนาครูที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิง
โครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สึงเหล็ก. 2551 : 141)

7) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดการพัฒนาครู

8) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการพัฒนาครูทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Conbach, Lee Joseph. 1970 : 11)

9) ผู้วิจัยนำแบบวัดการพัฒนาครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจากข้อ 1.4 เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับข้อเสนอแนะเรื่องการใช้ภาษา ไม่ชัดเจนผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบวัดการพัฒนาครูฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4.1.2 แบบวัดเจตคติการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ศึกษา

2) สร้างแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 22 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) 14 ข้อ เชิงลบ (Negative) 8 ข้อ ซึ่งในคำถามเชิงบวก ในแต่ละคำถาม ให้มีน้ำหนักดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ส่วนคำถามเชิงลบ การให้น้ำหนักคะแนน ให้ตรงกันข้ามกับ

เชิงบวก

3) นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4) นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้มีประสบการณ์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

4.1) คร. ภูมิศ บุญทองเถิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.2) คร.ธีระวัฒน์ เข็มแสง กศ.ค (การบริหารและพัฒนาการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.3) คร.ไพศาล วรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.4) คร. สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.5) รศ.ดร.สมทรง สุพานิช Ph.D. (Mathematics Education) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.66 - 1.00

6) นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 141)

7) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบ

วัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเท่ากับ .40 - .83

8) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, Lee Joseph. 1970: 161) มีค่าเท่ากับ .84

9) ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเคมี เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4.1.3 แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูอย่างถูกต้อง

2) สร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูโดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ครูจำนวน 24 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมด ในแต่ละข้อคำถามให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

3) นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4) นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูแต่ละข้อ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ได้แก่

4.1) คร. ภูษิต บุญทองเถิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.2) ดร.ธีระวัฒน์ เข็มแสง กศ.ค (การบริหารและพัฒนา การศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.3) ดร.ไพศาล วรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.4) ดร.สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและ ภาษา

4.5) รศ.ดร.สมทรง สุวพานิช Ph.D. (Mathematics Education) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.65 -1

6) นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูที่สร้างขึ้นและผ่านการ ตรวจสอบเชิง โครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โคนก้อหนองโน (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 141)

7) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกราย ข้อใช้เทคนิค (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบ วัดความพึงพอใจในงานของครู มีค่าเท่ากับ .43 - .95

8) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Conbach, Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .84

9) ผู้วิจัยนำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4.1.4 แบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครู เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูอย่างถูกต้อง
- 2) สร้างแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูโดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูจำนวน 19 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมด ซึ่งในแต่ละคำถาม ให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน
บ่อย ๆ	ให้ 3 คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	ให้ 2 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่เคยเกิดขึ้น	ให้ 0 คะแนน

- 3) นำแบบการสนับสนุนการทำงานของครู เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
- 4) นำแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามแต่ละข้อ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ได้แก่

4.1) คร. ภูษิต บุญทองเถิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.2) คร.ธีระวัฒน์ เข็มแสง กศ.ค. (การบริหารและพัฒนา
การศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.3) คร.ไพศาล วรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.4) คร. สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.5) รศ.ดร.สมทรง สุวพานิช Ph.D. (Mathematics Education)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00

6) นำแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 255 : 141)

7) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครู มีค่าเท่ากับ .45 – 1.00

8) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการสนับสนุนการทำงาน ของครูทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Conbach, Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .83

9) ผู้วิจัยนำแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูที่ปรับปรุงแก้ไข แล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดการสนับสนุนการทำงาน ของครู ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4.1.5 แบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมี ขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพอย่างถูกต้อง

2) สร้างแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพ โดยเขียนคำถามให้สอดคล้อง กับตัวแปรในแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพครูจำนวน 25 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมด ในแต่ละคำถามให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

ดีเยี่ยม	ให้ 5 คะแนน
ดี	ให้ 4 คะแนน
พอใช้	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
ต้องปรับปรุง	ให้ 1 คะแนน

3) นำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพเสนอต่อคณะกรรมการ

ควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4) นำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอ

ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพแต่ละข้อ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ได้แก่

4.1) ดร. ภูมิธ บัญทองเถิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.2) ดร.ธีระวัฒน์ เขียมแสง กศ.ค. (การบริหารและพัฒนา

การศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.3) ดร.ไพศาล วรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.4) ดร. สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะ

ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.5) รศ.ดร.สมทรง สุวพานิช Ph.D. (Mathematics Education)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC

(เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ได้แบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.66 -1.00

6) นำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 141)

7) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพ มีค่าเท่ากับ .42 - .83

8) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Conbach, Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .85

9) ผู้วิจัยนำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4.1.6 แบบวัดพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การสร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างถูกต้อง

2) สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมด เกณฑ์ในการตอบแบบวัดพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือเกณฑ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 10 ครั้ง ว่าผู้ถูกประเมินมีพฤติกรรมจัดการสอนเกิดขึ้นจริงตามคำถามในแบบวัด แต่ละข้อจำนวนเท่าใดก็ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงให้ตรงช่องประเมินตามเกณฑ์ที่วางไว้ดังนี้

คำถามใดเกิดขึ้นจริง ประมาณ 9 - 10 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้งให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ เป็นประจำ ”

คำถามใดที่เกิดขึ้นจริง ประมาณ 6-8 ครั้งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้ง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ บ่อยๆ ”

คำถามใดที่เกิดขึ้นจริง ประมาณ 3-5 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้ง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ ค่อนข้างบ่อย ”

คำถามใดที่เกิดขึ้นจริง ประมาณ 1-2 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้ง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ นานๆ ครั้ง ”

ถ้าคำถามใดไม่เกิดขึ้นเลย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ ไม่เคยเกิดขึ้น ”

เกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนนแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการเลือกตอบแต่ละคำถามดังนี้

เป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน
บ่อยๆ	ให้ 3 คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	ให้ 2 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่เคยเกิดขึ้น	ให้ 0 คะแนน

3) นำแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4) นำแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแต่ละข้อ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ได้แก่

4.1) ดร. ภูษิต บุญทองเลิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.2) ดร.ธีระวัฒน์ เขียมแสง กศ.ค. (การบริหารและพัฒนา

การศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.3) ดร.ไพศาล วรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4.4) ดร.สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะ

ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.5) รศ.ดร.สมทรง สุวพานิช Ph.D. (Mathematics Education)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC

(เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบวัดพฤติกรรมการเรียน ได้แบบวัดพฤติกรรมการเรียนที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.64 – 1.00

6) นำแบบวัดพฤติกรรมการสอนที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 141)

7) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเท่ากับ .43 - .85

8) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมการสอนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Conbach, Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .85

9) ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบวัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 ขอนหนังสือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา

5.1.2 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม เสนอไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร โรงเรียน

5.1.3 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา เสนอไปยังประธานศูนย์ การศึกษาใน แต่ละเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอน

5.1.4 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5.1.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเชิญครูผู้สอนมารวมกันที่ โรงเรียนที่เป็นที่ตั้งศูนย์การศึกษา และแจกแบบสอบถาม ให้ครูกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ด้วยตนเอง แต่ถ้าคำถามใดมีปัญหาที่จะมีการซักถามและทำการอธิบายเพิ่มเติม และทำการ ตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการรวบรวมแบบวัดในครั้งนี้ ปรากฏดังนี้

5.2.1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้ แจกแบบสอบถามให้กับครูที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 ชุด ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด และจากการตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องพบว่า มีแบบวัดที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 377 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.00

5.2.2 นำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามครบถ้วนสมบูรณ์ตรวจให้ คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำผล ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบรหัส (Coding Form) หลังจากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไป วิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย

6.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 หาค่าสถิติลักษณะของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว และสำหรับตัวแปรที่มีคะแนนตั้งแต่ 0-4 คะแนน ซึ่งได้แก่ (1) การพัฒนาครู และ (2) การสนับสนุนการทำงานของครูผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 -5.00	หมายถึง	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 -4.50	หมายถึง	ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.51 -3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 -2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.00 -0.49	หมายถึง	น้อยมาก

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว สำหรับตัวแปรที่มีคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน ซึ่งได้แก่ (1) เจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (2) ความพึงพอใจในงานของครู และ (3) คุณลักษณะด้านวิชาชีพครู ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 -1.50	หมายถึง	น้อยมาก

6.3 สถิติวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการหาพหุคูณ เชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 (Level of Signification. 05)

การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม ใช้ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 – วันที่ 25 ตุลาคม 2552

โดยใช้ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่พบ ระยะที่ 1 มาตรฐานรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในระยะที่ 2 ประกอบด้วย ผู้บริหารดีเด่น ครูผู้สอนดีเด่น ศึกษานิเทศก์ ครูชำนาญการพิเศษ ครูแกนนำ และครูต้นแบบ รวมทั้งสิ้น จำนวน 30 คน โดยมีวิธีการพิจารณาดังนี้คือ

1.1 ผู้บริหารดีเด่น จำนวน 5 คน ครูผู้สอนดีเด่น จำนวน 5 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 5 คน ครูแกนนำ จำนวน 5 คน และครูต้นแบบ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการ รวบรวมข้อมูลรายชื่อผู้บริหารดีเด่น จำนวน 50 คน รายชื่อครูผู้สอนดีเด่น จำนวน 80 รายชื่อศึกษานิเทศก์ จำนวน 30 คน รายชื่อครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 200 คน รายชื่อครูแกนนำ จำนวน 40 คน และรายชื่อครูต้นแบบ จำนวน 30 คน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดมหาสารคามทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 430 คน

1.2 นำรายชื่อที่ได้มาจัดทำสลาก และทำการจับสลากให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ คือ ผู้บริหารดีเด่น จำนวน 5 คน ครูผู้สอนดีเด่น จำนวน 5 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 5 คน ครูแกนนำ จำนวน 5 คน และครูต้นแบบจำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ระยะที่ 2

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2 คือ รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือในการพิจารณา โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) เพื่อให้ ผู้บริหารดีเด่น ครูผู้สอนดีเด่น ศึกษานิเทศก์ ครูชำนาญการพิเศษ ครูแกนนำ และครู

ต้นแบบ ร่วมกันระดมสมองวิพากษ์รูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

- 2.1.1 กล้องถ่ายวิดีโอ
- 2.1.2 เทปบันทึกเสียง
- 2.1.3 กระดาษ
- 2.1.4 ปากกาเคมี
- 2.1.5 แบบประเมินความเหมาะสมรูปแบบ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ สร้างดังต่อไปนี้

3.1 การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความ เหมาะสมของรูปแบบ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง

3.1.2 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ลักษณะเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน แบบประเมินด้านการพัฒนาครูดังนี้คือ

คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	ไม่เหมาะสม

3.1.3 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.1.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ที่สร้างขึ้น ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้มีประสบการณ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบประเมิน รูปแบบด้านการพัฒนาครู และรูปแบบคุณลักษณะด้านวิชาชีพ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1) ดร.นิคม ชมภูหลง DoDT (Organization Deveipment And Transformation) ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ระดับ 9 ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2) รศ.ดร.ฉลาด จันทรมบัติ กศ.ค (การบริหารและพัฒนาการศึกษา) ตำแหน่งรองคณบดี ฝ่ายวิจัยและพัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคู เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) ผศ.ดร.วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์ Ph.D. (Elementary Education) ตำแหน่งอาจารย์ประจำ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4) รศ.ดร.สุรวาท ทองบุ Ph.D. (Social Science) Magadh University ตำแหน่งคณบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5) คุณครูงามนิจ กำปลิว วุฒิการศึกษา กศ.ค. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา) ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ระดับ 9 ตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ

1.5 นำข้อคำถามแต่ละข้อที่สร้างขึ้นมาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกกิจกรรมที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบด้านการพัฒนาคู ได้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.68 - 1.00

1.6 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงหเลิศ. 2551 : 141)

1.7 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบด้านการพัฒนาคูทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Conbach, Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .84

1.8 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4. ขั้นตอนในการในระยะที่ 2

4.1 วิเคราะห์แต่ละปัจจัยจากผลการวิจัยระยะที่ 1 พบปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อหาแนวทางในการพัฒนา

4.2 ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบพร้อมกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมในการพัฒนาครู เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อใช้เป็นรูปแบบตัวอย่างในการพิจารณา โดยยกร่างรูปแบบด้านการพัฒนาครู ขึ้นมา 5 กิจกรรม คือ 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) การศึกษาดูงาน 3) การประชุมทบทวนความรู้ 4) การประเมินผล และ 5) การสรุปผล และรูปแบบด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพผู้วิจัยได้ยกร่างขึ้นมา 6 กิจกรรม คือ 1) การประชุมชี้แจง 2) การวางแผน 3) การปฏิบัติตามแผน 4) วิธีการเสริมความรู้ 5) ประเมินผล และ 6) สรุปผล

4.3 เปิดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ร่วมกันเสวนาวิพากษ์รูปแบบการพัฒนา เพื่อเสนอแนวทางการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการระดมสมอง (Brain Storming) ของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน จำเป็นต้องให้ทุกฝ่ายเข้าแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อวิพากษ์เสนอแนะรูปแบบการพัฒนา

4.4 ถอดข้อความจากการร่วมวิพากษ์ และข้อเสนอแนะ การบันทึกภาพและเสียงเวทีสาธารณะทุกเนื้อหา

4.5 วิเคราะห์ข้อมูลจากการร่วมวิพากษ์ และข้อเสนอแนะ โดยการถอดข้อความนำมา ตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุงการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญของครูผู้สอน ในจังหวัดมหาสารคามทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 เขต 2 และเขต ให้มีคุณภาพ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

5.1 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบประเมินรูปแบบด้านการพัฒนาครู และรูปแบบคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินรูปแบบด้านการพัฒนาครูและรูปแบบคุณลักษณะด้านวิชาชีพ

5.2 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบประเมิน และทำการเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.3 ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้ทั้งหมดไปหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 0.49	หมายถึง	น้อยมาก

5.4 ประเมินความเหมาะสมกิจกรรมของรูปแบบโดยหาค่าเฉลี่ย

6. การปรับปรุงรูปแบบการพัฒนา

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และข้อคิดเห็นจากการวิพากษ์รูปแบบด้านการพัฒนาครู และรูปแบบคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ของกลุ่มเป้าหมาย มาทำการวิเคราะห์ข้อความจากการวิพากษ์แล้วทำการสรุปข้อเสนอแนะ และข้อวิพากษ์วิพากษ์ เลือกกิจกรรมที่เหมาะสม และมีความเป็นไปได้มาจัดทำรูปแบบการพัฒนาครู และรูปแบบคุณลักษณะด้านวิชาชีพ เพื่อนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอนกลุ่มทดลองต่อไป

การวิจัยระยะที่ 3 การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคามเขต 1 เขต 2 และเขต 3 ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 1 ภาคเรียน (วันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 – วันที่ 19 มีนาคม 2553

จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม เขต 1 เขต 2 และเขต 3 จากการวิจัยระยะที่ 1 พบประเด็นเชิงสาเหตุลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลให้การจัดการเรียน

การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญประสบความสำเร็จ มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการพัฒนาครู และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพ และผู้วิจัยได้นำปัจจัยทั้ง 2 มากร่างรูปแบบ พร้อมทั้ง กำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมจาก การมีส่วนร่วมมากำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาครูเพื่อ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในจังหวัดมหาสารคาม เขต 1 เขต 2 และเขต 3 บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ไปสอบถามความสมัครใจเข้าร่วมโครงการจากโรงเรียน ภายในศูนย์คุณภาพการศึกษาโคกก่อหนองโน จำนวน 8 โรงเรียน ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่ ประสงค์เข้าร่วมทดลองทั้งหมด 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านนานกเขียน โรงเรียนบ้าน หนองหิน และ โรงเรียนบ้านหนองโนอีคำ และผู้วิจัยต้องการ โรงเรียนละ 10 คน เป็นกลุ่ม ทดลอง พบว่ามีครูที่สมัครใจเข้าร่วม เต็ม 10 คน ทั้ง 3 โรงเรียน และผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองในการวิจัยในระยะที่ 3 คือ ครูผู้สอนที่ทำการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ศูนย์คุณภาพการศึกษาตำบลโคกก่อหนองโน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้เลือกศูนย์โรงเรียนดังกล่าวเป็นกลุ่มทดลองในการใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเหตุผลดังนี้

- 1.1 เป็นกลุ่มโรงเรียนที่มีความต้องการที่จะทดลอง
- 1.2 มีความพร้อมในด้านบุคลากรที่มีความต้องการ และตั้งใจจริงที่จะทดลองใช้ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 1.3 สถานที่ไม่ไกลเกินไป เนื่องจากต้องมีการติดตามการใช้รูปแบบดังกล่าวใน ศูนย์การศึกษาที่ทำการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใน 1 ภาคเรียน เพื่อให้กลุ่มครูผู้สอน เข้าใจและสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ
- 2.2 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลลัพธ์คือ ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ครูมีพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูสามารถจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างถูกต้อง และครูมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 มีดังนี้คือ

- 3.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.3 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.4 แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.5 แบบประเมินความพึงพอใจในงานของครู

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ระยะที่ 3

4.1 การสร้างแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.1.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ สร้าง เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ โดยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการออกข้อสอบ เนื้อหาสาระของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เทคนิคการเขียนข้อสอบ และการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก

4.1.3 นำข้อมูลมาสร้างแบบทดสอบความรู้ชนิด 4 ตัวเลือก

4.1.4 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยเน้นความรู้ ความสามารถ การนำไปใช้ และการคิดวิเคราะห์

ตัวอย่าง แบบทดสอบความรู้ เรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย x ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

0 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ควรคำนึงถึงประเด็นที่สำคัญตามข้อใด

- ก. สมรรถนะของมนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด
- ข. การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ตรง
- ค. ความหลากหลายของสติปัญญา
- ง. ข้อ ก ข และ ค ถูก

4.1.5 นำเครื่องมือที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบภาษาของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.1.6 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบแก้ไขข้อความ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ได้แก่

1) ดร. ภูษิต บุญทองเถิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

2) ดร.ธีระวัฒน์ เข็มแสง กศ.ค. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

3) ดร.ไพศาล วรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4) ดร. สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) รศ.ดร.สมทรง สุวพานิช Ph.D. (Mathematics Education) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.1.7 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือก แบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00

4.1.8 นำแบบทดสอบความรู้ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคามซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วหาความเชื่อมั่น โดยวิธีคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder- Richardson) KR₂₀ มีค่าเท่ากับ 0.85 และนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.45 – 1.00 ความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อ (p) มีค่าระหว่าง 0.35– 0.67

4.1.9 นำแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานแล้ว ไปทดสอบก่อนการฝึกอบรม และหลังการอบรม

ในการให้คะแนนแต่ละข้อ มีเกณฑ์ ดังนี้
 การให้คะแนนถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน
 ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

4.2 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบประเมินซึ่งผู้วิจัยได้ปรับใช้ และพัฒนาเครื่องมือมาจากแบบประเมินที่มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้ว และนำมาปรับเปลี่ยนข้อความบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทในการศึกษาครั้งนี้ ภายใต้การควบคุมดูแล และให้คำแนะนำ จากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .96

4.3 การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.3.1 การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.3.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างถูกต้อง

4.3.3 นำข้อมูลมาสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลักษณะแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดระดับคุณภาพ 5 ระดับคือ

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
ปฏิบัติบ่อย ๆ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัตินานๆครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 1 คะแนน

4.3.4 นำแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.3.5 นำแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแต่ละข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

1) ดร. ภูษิต บุญทองแดง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง
 อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง
 เหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

2) ดร.ธีระวัฒน์ เข็มแสง กศ.ค (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
 ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง
 เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

3) ดร.ไพศาล วรคำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)ตำแหน่ง
 อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง
 เหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4) ดร. สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) รศ.ดร.สมทรง สุวพานิช Ph.D. (Mathematics Education)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

4.3.6 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC
 (เผชญ์ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
 ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ ได้แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มี
 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 -1.00

4.3.7 นำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการสอนที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบ
 เเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอน จำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่ม
 ตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สึงเหล็ก. 2551 : 141)

4.3.8 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค
 (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบ
 วัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่า .46 -.87

4.3.9 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมกรรมการสอน
 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
 ตามวิธีของครอนบาค (Conbach, Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่า .96

4.3.10 ผู้วิจัยนำแบบประเมินพฤติกรรมกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่
 ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความ
 คิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินพฤติกรรม

การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4.4 การสร้าง แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

4.4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูอย่างถูกต้อง

4.4.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครู โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับความพึงพอใจในงานของครู ครูจำนวน 24 ข้อ ลักษณะแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมดในแต่ละข้อคำถามให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

4.4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครู เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.4.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครูแต่ละข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

- 1) ดร. ภูษิต บุญทองเถิง ศษ.ค. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา
- 2) ดร.ธีระวัฒน์ เข็มแสง กศ.ค. (การบริหารและพัฒนการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา
- 3) ดร.ไพศาล วรรค้ำ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษา

4) ดร. สุพจน์ อิงอาจ ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

5) รศ.ดร.สมทรง สุวพานิช Ph.D. (Mathematics Education)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตรวจสอบด้านความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและภาษา

3.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC
(เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) ระหว่าง 0.65 -1

3.6 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิง
โครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 141)

3.7 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกราย ข้อใช้เทคนิค
(Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบ
วัดความพึงพอใจในงานของครู มีค่าเท่ากับ .43 - .95

3.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู
ทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค
(Conbach, Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .84

3.9 ผู้วิจัยนำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว
ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู
ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญดำเนินการดังนี้

5.1.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามหาสารคาม เขต 1 เสนอไปยังประธานศูนย์การศึกษาโลกก่อนง โนเพื่อขอความ
ร่วมมือในการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ

5.1.2 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้เชิญครูกลุ่มทดลองจาก 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านนาคเขียน จำนวน 10 คน โรงเรียนบ้านหนองหินจำนวน 10 คน และครู โรงเรียนบ้านหนองโนอีคำ จำนวน 10 คน รวม 30 คน ซึ่งสมัครใจเข้าร่วมทดลอง มารวมกันที่โรงเรียนบ้านหนองโนอีคำ

5.1.3 ผู้วิจัย แจกแบบทดสอบวัดความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ทำการทดสอบ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้กับครูกลุ่มทดลอง เก็บรวบรวมแบบทดสอบ แล้วทำการตรวจให้คะแนน เก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังทดลองต่อไป

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู โดยสอบถามนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.2.1 ก่อนทดลองผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยวิจัยนำแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปให้นักเรียนประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู ในโรงเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองทั้ง 3 โรงเรียน

5.2.2 แจกแบบสังเกตพฤติกรรม ให้นักเรียนตอบแบบสังเกตพฤติกรรม ทำการตรวจให้คะแนน และเก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนหลังทดลองต่อไป

5.3 การเก็บรวบรวมคะแนนแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.3.1 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้เชิญครูกลุ่มทดลองจาก 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านนาคเขียน จำนวน 10 คน โรงเรียนบ้านหนองหินจำนวน 10 คน และครู โรงเรียนบ้านหนองโนอีคำ จำนวน 10 คน รวม 30 คน ซึ่งสมัครใจเข้าร่วมทดลอง มารวมกันที่โรงเรียนบ้านหนองโนอีคำ

5.3.2 ผู้วิจัย ได้แจกแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ให้กับครูกลุ่มทดลอง เพื่อให้ครูกลุ่มทดลองได้ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตนเองจัดทำ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบประเมินแผน แล้วทำการตรวจให้คะแนน เก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนประเมินหลังทดลองต่อไป

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

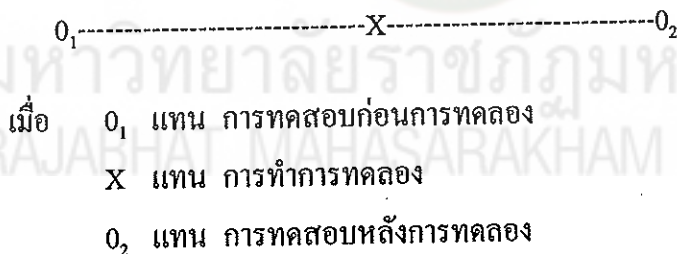
5.4.1 ผู้วิจัยนำแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปให้ครูวิชาการ โรงเรียนประเมินพฤติกรรมการสอนของครู ทำการเก็บรวบรวมแบบประเมิน และเก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อนำไปทำการตรวจสอบว่าครูมีพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือไม่อย่างไร เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาครูให้มีพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างยั่งยืน

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครูกลุ่ม ทดลองผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

5.5.1 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครูไปให้ครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ประเมิน แล้วผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบประเมิน และเก็บรวบรวม คะแนนไว้เพื่อนำไปทำการตรวจสอบว่าครูมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญหรือไม่อย่างไรเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการ วิจัย ดังนี้

โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

6.1 เลือกกลุ่มทดลองในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อ ส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ครูผู้สอน ในศูนย์การศึกษา โศกก่อนหนองโน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

6.2 ทำการเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับกลุ่มทดลอง เป็น Pre-test

6.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6.4 ทำการเก็บข้อมูลหลังการทดลองกับกลุ่มทดลองเป็น Post-test

6.5 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปผลการดำเนินงาน

7. ประเมินผลรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การประเมินผลรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในระยะที่ 3 ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ปรับปรุงแล้วมาทดลองใช้กับกลุ่มครูผู้สอนที่ศูนย์การศึกษา โลกก่อนหนองโน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นเวลา 4 เดือน จากนั้นนำผลการทดลองที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ระยะที่ 3 โดยเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังทดลองด้วย MANOVA (Repeated Measure)

กระบวนการวิจัยเรื่องการสร้างรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ระยะที่ 1 การวิจัยตั้งแต่ วันที่ 1 กรกฎาคม 2552 – วันที่ 30 กันยายน 2552

ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดทำรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านการพัฒนาครู 2. ปัจจัยด้านเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3. ปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของครู 4. ปัจจัยด้านการสนับสนุนการทำงานของครู 5. ปัจจัยด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพครู
ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ทำการสอนในจังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม
การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 (Level of Significant .05)

ระยะที่ 2 การพัฒนา เริ่มตั้งแต่ วันที่ 1 ตุลาคม 2552 – วันที่ 25 ตุลาคม 2552

สร้างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารดีเด่น ครูผู้สอนดีเด่นศึกษานิเทศก์ ครูชำนาญการพิเศษ ครูแกนนำ และครูต้นแบบ จำนวน 30 คน ใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การนำผลการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการจัดการสอนที่ยึดผู้เรียน เป็นสำคัญ
การรวบรวมข้อมูล ใช้กระบวนการระดมสมอง (Brain Storming) และการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) จำนวน 2 รอบ ใช้การวิพากษ์โดยกลุ่มเป้าหมาย และมีการบันทึกเทป และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบ มีความเหมาะสม รูปแบบมีความเป็นไปได้ และมีความสอดคล้องระหว่างรูปแบบกับแผนการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 3 การวิจัยและพัฒนา เริ่มตั้งแต่ วันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 – 19 มีนาคม 2553

<p>การทดลองใช้ ประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มทดลองในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในศูนย์การศึกษา โศภกก่อนอง โนตำบลหนองโน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม</p> <p>การรวบรวมข้อมูล การวิจัยระยะที่ 3 ใช้รูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้นในระยะที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองประมาณ 4 เดือน และการเก็บข้อมูล 3 ระยะ ดังนี้</p> <p>ระยะที่ 1 ก่อนทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองก่อนทดลอง Pre-test</p> <p>ระยะที่ 2 ขณะทดลอง การรวบรวมข้อมูลใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม</p> <p>ระยะที่ 3 หลังทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองหลังทดลอง Post-test และเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและ หลังทดลองด้วย MANOVA (Repeated Measure)</p>
--

แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการวิจัยระยะที่ 1, 2 และ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY